

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.651/2022/5.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Varga István ügyvéd (ügyvéd címe.) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek - dr. Sepsi Tibor Lajos ügyvéd (ügyvéd címe.) által képviselt alperes. (alperes címe.) alperes ellen – a jóhírnév megsértése és sérelemdíj megfizetése iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2022. augusztus 31. napján kelt 31.P.21.602/2022/3/II. számú ítélete ellen a felperes 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét azzal hagyja helyben, hogy az államnak járó 154.000 (Százötvennégyezer) forint illetéket is e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül kell megfizetni az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (Harmincezer) forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest továbbá, hogy fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 31.P.22.802/2020 szám alatt kereseti kérelmet nyújtott be a bírósághoz annak megállapítását kérve, hogy alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2020. szeptember 27. napján az általa megjelentetett portál internetes portálon „felperes (Fidesz) személyesen irányíthatta a választási csalást településen” című cikk címében valótlan és számára sértő állítást tett. A felperes keresetében kérte kötelezni az alperest sérelemdíj címén 500.000 forint és ennek 2020. szeptember 28. napjától számított kamata megfizetésére.

[2] A peresített cikk az alábbiakat is tartalmazta: A települési időközi polgármester választás helyszínén két választási kifogás érkezett a helyi választási bizottsághoz, és a Változást Akarók Nemzedéke (a továbbiakban: VAN) elnevezésű civil szervezet elnökének álláspontját ismertette, a VAN szerint felperes párt országgyűlési képviselő látható a csatolt felvételeken, a lap információi szerint felperes személyesen felügyelte a szavazást településen. A bírósági meghagyás elleni ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a Fővárosi Törvényszék 31.P.20.157/2021/4. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság ítéletét a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.331/2021/4. számú ítéletével helybenhagyta. A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljárás Kúria Pfv.IV.21.055/2021/6. számú részítéletével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes által kiadott portál internetes oldalon 2020. szeptember 27-én megjelent cikk címében annak valótlan állításával, hogy felperes személyesen irányította a választási csalást településen, megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. A sérelemdíj tekintetében az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozathozatalra utasította.

[3] A megismételt eljárásban a felperes a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:52. §-ára alapított kereseti kérelme tekintetében előadta, hogy jelenleg is országgyűlési képviselő, és az országgyűlés gazdasági bizottságának elnöke is. Választott képviselőként a személyét érintő súlyos sérelem, hogy az alperes választási csalással gyanúsította. A valótlan állítás sérti a jóhírnevét, a társadalmi megítélését. A cikk következményeként településen a választóközresetében megállították és megkérdezték, hogy mi ez a cikk, valamint családtagjaitól, a hozzátartozóitól is érdeklődtek azzal, hogy ilyenről még nem is hallottak. Nézete szerint a cikk valótlan állítása hátrányosan befolyásolta a társadalmi megítélését, érvelése szerint a jogsértés súlya indokolja az 500.000 forint sérelemdíj megállapítását.

[4] Az alperes az igényelt sérelemdíj összegét eltúlzottnak tartotta. Hivatkozott arra, hogy felperesnek a hivatásából adódóan lehetősége, módja volt az ügy kapcsán megnyilvánulni. E körben utalt a BH 2016.241. számú eseti döntésre. Érvelése szerint a felperes nem bizonyította, hogy nemvagyoni sérelem érte, ennek bizonyítása esetén is az általa követelt sérelemdíj összege eltúlzott a közszereplő politikusra vonatkozó és közéleti vita során elhangzó valótlan tényállítás esetén. Ilyen jelentős összeget a bírói gyakorlat csak jelentős hatású és befolyású, sok százezer embert elérni képes országos lineáris média szolgáltatókkal szemben állapít meg. Ezzel szemben az alperesi portál elérése, olvasottsága jóval szűkebb körű, nem vethető össze a köztévét, a TV csatorna1, az TV csatorna2 hírműsorainak elérésével.

[5] Az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésére, 2:52. § (1)-(3) bekezdéseire és a Ptk. 6:47. §-ára alapított ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt nap alatt 200.000 forint sérelemdíjat, és ennek 2020. szeptember 28. napjától a kifizetés napjáig a jegybanki alapkamattal azonos mértékű kamatát, valamint 91.440 forint perköltséget, továbbá fizessen meg az állam javára – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására – 154.000 forint eljárási illetéket. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[6] Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiumának 1/2013 (VI.17.) számú határozatával elfogadott kollégiumi véleménye 7. pontja szerint a sérelemdíjjal szembeni követelmény, hogy az alanyi jog védelmet nyerjen, egyúttal a jogsértőket visszatartsa a sérelmet okozó magatartástól. A hírnévrontás megvalósulásához nincs szükség arra, hogy a sértett társadalmi megítélésének negatív irányú változása, a hátrányos eredmény ténylegesen bekövetkezzen, elegendő, ha a hírnévrontó valótlan közlés erre objektíve alkalmas. Megállapította, hogy az alperes valótlan tartalmú közlése – amennyiben a cikkeket olvasó személyek a közlését valósnak fogadják el – alkalmas volt arra, hogy a felperes megítélését az olvasók, a közvélemény körében hátrányosan befolyásolja. Rámutatott, hogy az alperes valótlan és jóhírnév-sértő közlésének azonban a cikk olvasói maguk sem adtak hitelt, nem hitték el, mert a felperes saját nyilatkozata szerint úgy érdeklődtek felperestől és hozzátartozóitól, hogy „ilyenről még nem is hallottak”. Továbbá az alperes által működtetett hírportál viszonylag kisebb olvasottságú, így a sérelmezett közlés szűkebb körben jutott el az olvasókhoz. Figyelembe vette a törvényszék azt is, hogy a közlésnek a felperes társadalmi megítélése szempontjából jelentősebb hatása nem volt, hiszen továbbra is bizalmat szavaztak számára, országgyűlési képviselőként újraválasztották, és az egyik országgyűlési bizottság vezetőjévé is választották.

[7] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság az alperest 200.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezte, mivel a felperes által igényelt sérelemdíj összegét eltúlozottnak tartotta. A sérelemdíj megállapításánál figyelemmel volt a jogsértés súlyára, alperes felróhatóságának mértékére, a cikk viszonylag kisebb mértékű olvasottságára és a jogsértés felperes megítélésére gyakorolt hatására. Akként foglalt állást, hogy a megállapított sérelemdíj kellő jóvátételt, megfelelő kompenzációt, anyagi ellentételezést nyújt a felperes számára a jogsértés okozta hátrány vagyoni ellensúlyozására, alkalmas az alperes által okozott immateriális sérelem ellentételezésének biztosítására, valamint a jogsértést megfelelően szankcionálja, az alperes számára megfelelő visszatartó erővel bír. E körben hivatkozott a joggyakorlatra (Kúria Pfv.IV.22.098/2016/6., Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.016/2017/3/II., 2.Pf.20.085/2018/5/II., 1.Pf.21.471/2016/4/II., 32.Pf.20.630/2019/4-II.).

[8] A törvényszék a perköltséget Pp. 81. §, 83. §, és a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapította meg. Figyelembe vette a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett - 36.000 forint kereseti, 48.000 forint fellebbezési és 70.000 forint felülvizsgálati eljárási, összesen 154.000 forint - eljárási illetéket is.

[9] Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását kérte oly módon, hogy a megítélt 200.000 forint összegű sérelemdíj mértékét a Fővárosi Ítéltábla a kereset szerinti 500.000 forint összegre emelje meg. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontjaira alapította. Kérte továbbá, hogy az ítéltábla kötelezze az alperest 25.000 forint + áfa másodfokú felperesi perköltség viselésére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint a Pp. 80. és 83. §-a alapján.

[10] Előadta, hogy álláspontja szerint az összecszerűség vonatkozásában az elsőfokú bíróság megsértette a Ptk. 2:52. §-ában foglaltakat, mivel az általa sérelemdíj jogcímén megállapított összeg nem nyújt megfelelő kompenzációt, anyagi ellentételezést a felperes számára és nem áll arányban az elkövetett jogsértés súlyával.

[11] A fellebbezés nézete szerint a megítélt 200.000 forint összegű sérelemdíj jelképes, az irányadó bírói gyakorlathoz képest alacsony összegű, nem bír megfelelő visszatartó erővel különös tekintettel arra is, hogy az alperes azóta is számos negatív hangvételű cikket jelentetett meg felperesről. Erre tekintettel indokolt a sérelemdíj 500.000 forint összegre történő felemelése.

[12] A pertárgyértéket a Pp. 21. § (1) bekezdése alapján 300.000 forintban jelölte meg, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) szerinti 8% illeték előlegezését az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján mellőzte.

[13] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és azt kérte, hogy a másodfokú bíróság marasztalja a felperest a másodfokú eljárásban felmerült 30.000 forint, áfát nem tartalmazó ügyvédi munkadíjban.

[14] Fellebbezéssel nem volt támadott az elsőfokú ítéletnek az alperest 200.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelező rendelkezése, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján nem érintette.

[15] A fellebbezés nem alapos.

[16] A Fővárosi Ítéltábla előjáróban rögzíti, hogy a jelen eljárásban már csak a sérelemdíj mértékét illetően kellett döntést hoznia. A Kúria a Pfv.IV.21.055/2021/6. számú részítéletével megállapította a személyiségi jogsértést, melynek következtében az elsőfokú bíróság támadott ítéletében kizárólag a sérelemdíj kérdésében határozott. E körben a Fővárosi

Törvényszék a tényállást helyesen rögzítette, s abból helytálló ténybeli és jogi következtetésre jutott.

[17] Az elsőfokú eljárásban a törvényszék megállapította, hogy az adott ügyben jár sérelemdíj a Ptk. 2:52. § (1) és (2) bekezdései alapján. A felek között csak abban állt vita, hogy annak a kereseti kérelemben feltüntetett mértéke a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésre tekintettel megfelelő-e. Az elsőfokú bíróság által megítélt 200.000 forint sérelemdíjat egyik fél sem fellebbezte meg, így azt az ítéltábla nem vizsgálta, csak annak felemelése kérdésében döntött.

[18] A Fővárosi Törvényszék ítéletében a Ptk. 2:52. § (3) bekezdés szerint a sérelemdíj összegét az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására - tekintettel, egy összegben határozta meg. Helyesen utalt ítéletében a Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiumának 1/2013 (VI.17.) számú határozatával elfogadott kollégiumi véleménye 7. pontjára. A jelen ügyben az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte a jogsértés súlyát, az valóban alkalmas volt arra, hogy a felperes társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Azonban az is kétségtelen, hogy a jóhírnévsértő közlésnek a cikk olvasói maguk sem nem adtak hitelt, amint az a felperesnek feltett kérdésekből is kiderült. Ismétlődő jellegről nem beszélhetünk, mivel a per tárgya egy adott cikkben megjelent közlés volt. Az, hogy később a felperes megítélése szerint más negatív hangvételű cikket is megjelentetett az alperes, nem vehető figyelembe jelen eljárásban. Nem volt kérdés a felróhatóság sem, ezt az alperes sem vitatta. A cikk hatása pedig a felperes társadalmi megítélése szempontjából nem tekinthető jelentősnek, hiszen a szavazók továbbra is bizalmat szavaztak a felperes számára, országgyűlési képviselőként újraválasztották. E körben helyesen vette figyelembe a törvényszék azt a tényt is, hogy az alperes által működtetett hírportál viszonylag kisebb olvasottságú, nem összemérhető egy országos ismertségű, más médiafelületekkel is rendelkező médiaszolgáltató közvéleményt befolyásoló hatásával. A cikknek a felperesre gyakorolt hatása annyiban jelentkezett, hogy választóközterében őt és ismerőseit megállították és megkérdezték, hogy mi ez a cikk. Ezen túlmenő, személyére gyakorolt határról a felperes nem számolt be.

[19] A fentiek alapján a bírói gyakorlat és az adott körülmények mérlegelésével helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértékét 200.000 forint összegben. Figyelemmel volt az ítéltábla joggyakorlatára is, mely szerint a sérelemdíj intézményének funkciója a szankciós jelleg mellett a további hasonló jogsértésektől való visszatartás (prevenció), így a sérelemdíj visszatartó erejének is érvényesülnie kell. Ezért olyan összegű sérelemdíj megállapítása indokolt, ami alkalmas arra, hogy megakadályozza, hogy az alperes a jövőben hasonló jogsértéseket valósítson meg (Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.21.471/2016/4/II.). A sérelemdíjnak szankciós jellege is van, amennyiben a jogsértésre szándékosan vagy súlyosan gondatlan magatartás vezetett (Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.630/2019/4-II.). A jelen esetben az alperesi gazdasági társaság, mint prosperáló cég számára a 200.000 forint sérelemdíj megfizetése nem jelenthet gazdasági működésbeli zavart (ez nem is lehet cél), de kiadási oldalon mindenképp jelentős összegként merül fel, így alkalmas a fenti funkció betöltésére is.

[20] Mindezen indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Ítéletét a Pp. 376. § (1) bekezdése és a (4) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

[21] Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére. Ennek meghatározása során az alperes oldalán a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és a Kúria előtti eljárásban csatolt megbízási szerződés alapján megállapított 30.000 forint összegű ügyvédi munkadíjat vett figyelembe, amelyet arányban állónak talált a jogi képviselő által a másodfokú eljárásban elvégzett tevékenységgel. Ennek megállapítása során a kérelem szerint 1 óra ügyvédi tevékenységet és 30.000 forint/óra munkadíjat vett figyelembe.

[22] A fellebbezési illetékről szóló rendelkezés az Itv. 46. § (1) bekezdésén alapul. Az Ítéltábla tájékoztatja az illetékfizetésre kötelezett felperest, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2023. január 12.

Dr. Mózsik Tímea s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bors Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Karaszi Margarita s.k.
bíró